

Westerdokseiland

Inleiding

Dit jaar hield D66 weer een van haar bekende zomertochten, bedoeld om een actueel project van het stadsdeel te bezoeken en ter plekke te kijken hoe een en ander verlopen is en of de bewoners tevreden zijn.

Op 15 augustus was het Westerdokseiland aan de beurt. Een week voordat de wijk officieel 'geopend werd' door de burgemeester. Daarbij werden wij aangesproken door vertegenwoordigers van de woonschipbewoners. De mensen die er altijd al 'gewoond' hebben en de hele overlast van de bouw van het begin tot het einde meegemaakt hebben en met wie een aantal afspraken is gemaakt.

Intussen is in november een uitgebreid raadsadres verstuurd (5 pagina's lang) met klachten van de diverse bewonerscommissies. Dit raadsadres moet volgens D66 uitvoerig in de commissie besproken worden.

In deze notitie beperken wij ons tot de knelpunten in de openbare ruimte, omdat wij als stadsdeel daar de juiste bevoegdheden hebben.

Aangezien leden van de SP en GroenLinks ook bij de tocht aanwezig waren, zullen zij mee deze notitie ondertekenen.

Huisvuil

Sinds een paar maanden is de bestrating opgeleverd. De ondergrondse vuil-, glas- en papiercontainers zijn geplaatst en de afwerking ervan is mooi. Helaas is de capaciteit bij lange na niet toereikend. Op dinsdag en donderdag worden de vuilcontainers geleegd. Deze zijn binnen anderhalve dag weer vol. Dat betekent dat er vrijwel permanent stapels vuilniszakken liggen. Op dinsdagochtend hebben deze stapels huiveringwekkende proporties aangenomen. Bellen helpt niet: volgens de medewerkers van de stadsreiniging hebben ze geen opdracht om extra te mogen legen. Wel komt regelmatig de milieupolitie langs om boetes van € 60,- uit te delen aan degenen die als eigenaar van een misplaatste vuilniszak te achterhalen valt.

Wij willen geen puinhoop op het Westerdok. Mensen die hun huisvuil naar willekeur ergens achter laten, mogen wat ons betreft beboet worden. Maar het feit dat er structureel te weinig capaciteit is voor het huisvuil, en dat er daardoor stapels zakken naast de bakken terecht komen vinden wij een grove fout van de gemeente. Dit huisvuil trekt ongedierte aan en een gedeelte komt in het water terecht.

Fietsenrekken

De stoepen staan vol met fietsen. Dit, ondanks het feit dat er ondergrondse fietsenstallingen zijn voor de bewoners van de appartementen. Deze fietsenstallingen lijken twee problemen te hebben: er is te weinig plaats voor alle fietsen van de bewoners van de appartementen en voor bakfietsen is de hellingshoek te groot. Hoe dan ook, je valt over de fietsen op het trottoir. Aan het eind van het Westerdok zijn helemaal geen fietsenrekken op de stoep gezet, dus daar bieden alleen bomen en lantaarnpalen uitkomst voor wie zijn fiets veilig wil vastzetten.

Han Lammersbrug

De wijk is ontoegankelijk. De Han Lammersbrug is te steil, te glad en komt met een gevaarlijke afrit de weg op. Er zijn verbeteringen doorgevoerd, maar die hebben heel weinig gedaan voor de grootste problemen. Toch is deze brug nog steeds voor een paar

duizend mensen de belangrijkste ontsluiting naar de stad. Voor mindervaliden is het echt onmogelijk om deze brug te gebruiken. Dat is toch vreemd voor een stad, die organisaties en bedrijven oproept om de toegankelijkheid voor mindervaliden te vergroten, maar die zelf een brug heeft neergelegd die slecht toegankelijk is.

Watertuintjes

Watertuintjes zijn zeer belangrijk. Ze bieden tussen de schepen een verzorgd beeld. Bovendien zijn ze goed voor de waterkwaliteit en het tegengaan van zwerfvuil. Op dit moment is er geen eenduidig gemeentelijk beleid op dit gebied. Daardoor wordt de ene drijvende tuin getolereerd en de andere beboet en worden de boten nog steeds door drijvend afval omringd.

Kortom, daarom vragen wij:

Aanpassing van het ophaalregime van huisvuil.
Oplossing van de problemen rond het parkeren van fietsen.
Het geschikt maken van de brug voor mindervaliden.
Aanpassing van het gemeentelijk beleid, opdat duidelijk wordt aan welke eisen de aanleg van watertuintjes dient te voldoen.

Amsterdam, 11 december 2009